

NOORTELEHT

REEDE, 8.9.2023. NR 7 (36)

NOORTELEHT ILMUB ÜKS KORD KUUS KEILA LEHE VAHEL

2

Keila kooli uus huvijuht

Alates sellest õppeaastast on Keila Kooli huvijuhtidele lisandunud uus huvijuht. Kuigi ametikoht on uus, on ta koolis üldse mitte uus inimene – alles möödunud kevadel kooli lõpetanud Kriselda Kisel.

Kadri Käpa

Mis ajendas Sind Keila kooli huvijuhtiks kandideerima?

Tegelikult, ega ma otseselt ei kandideerinudki: eelmise huvijuhi lahkumisega vabanes Keila Koolis koht, minu nimi paisati ideena välja ning ma olin nõus! Kuid otsustasin tulla, sest ma tean, kui oluline huvitegevus Keila Koolis on, ning soovin, et noored saaksid seda edendada, korraldada ägedaid sündmusi, mis neile rõõmu valmistavad. Tahan olla neile sellel teekonnal toeks. Samuti klapih huvijuhi amet minu ülikooli erialaga.

Mida endast kujutab huvijuhi amet?

Korraldamine, koostöö, suhtlus ja noored – kokku üks väga lahe kompott. Minu tööülesanneteks on näiteks korraldada koolisiseseid tunniväliseid sündmusi: aktused, teemapäevad, Moeshow, Rokipidu jms. Samuti on minu hallata Keila Kooli Õpilasesindus.

Mis on huvijuhi ameti juures kõige olulisem?

Usaldus, eriti usaldus nende õpilaste vastu, kellega koos töötad ja ruumi jagad. Mina leian, et on oluline, et saaksin aidata noortel ennast teostada, olla neile toeks ning viia neid lähemale oma ägedate ideede elluviimisele koolimajas.

3

2

4

Milliseid muutusi plaanid esimesena sisse viia?

Esimese hooga kohe midagi muutma ei hakkakski. Välja surnud blogi asemel tahaks luua Õpilasesinduse gruppide kõrvale uue lüli, aga esmalt peaks seda mõtet noortega arutama. Kuna pole nendega sel õppeaastal jõudnud veel kohtuda, siis nende arvamust ma öelda ei oska. Tahan uurida, kas õpilased ise tunnevad, et midagi oleks juurde vaja, kuid kui nende meelest on kõik tipp-topp, siis mina suuri reforme läbi ei vii.

Kuidas plaanid Keila Kooli huviharidust üleval hoida?

Loodan omalt poolt olla abiks, et ükski kooli pikaajaline traditsioon unustuste hõlma ei vajuks. Tahan, et noored julgeksid minu õlale toetuda ja minu abile loota.

Millal kooli koridorid diivanitega täituvad?

Kohe, kui meil on majas piisavalt diivaneid, ning on garanteeritud, et keegi nendel oma luid ei murra. :)

Millist koostööd ootad kooli Õpilasesindusega?

Loodan, et kommunikatsioon on hea, ja loodan, et noored saavad mind usaldada. Mina usaldan Õpilasesinduse noori väga. Olen positiivselt meelestatud, et meie koostöö saab olema pädev: omavaheline suhtlus on hea ning lennukaid ideid ja tegusaid noori on jalaga segada. Inimlikku suhtumist ja muhedaid hetki. :)

Noortekeskus on alati huvitatud koostööst kooliga. Millised koostöökohti näed?

Noortekeskust ja kooli noorsootööd ühendavad loomulikult noored. Mina leian, et kooli huvijuhtide ja noorsootöötajate omavaheline koostöö peab kindla peale eksisteerima (Keilas õnneks see ka toimib). Kõik, mis puudutab noori, saabki olla koostöökoht kahe asutuse vahel, seda suuremal või väiksemal määral. Ootan huviga, millised põnevad ideed meil koos noortekeskusega sünnivad!

Mis oli kõige meeldejäävam sündmus oma kooliajast?

See lause paneb mind enast väga vanana tundma. Kuna lõpetasin Keila Kooli alles eelmisel õppeaastal, siis on kõik mälestused väga eredad. Kõige paremini on ilmselt mees Moeshow 66(6), mis oli legendaarne. Shoutout to 66. lend!

Kuuldavasti alustasid ka õpinguid. Kus ja mida õppima asusid ja miks just sellise valiku tegid?

Alustasin see aasta õpinguid Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias ning õpin "Kogukonnahariduse ja huvitegevuse" erialal. Viljandisse olen tahtnud õppima minna juba mõnda aega ning saatuse tahtel langevad mu eriala ja töökoht suurepäraselt kokku.

Inimestele meeldib (üle)mõelda

Mirell Pajumets

Saada hakkama seletamisega, mida kujutab endast üks inimene, lõhuks ära paar tuhat aastat filosoofiat. Nimelt seetõttu, et me inimesed oleme, on igapäev sellest pisut omamoodi ettekujutus, ning taoline nähtus kui lühikokkuvõte pole võimalik täpselt samal põhjusel. Meid on liiga palju, et kaasata kõigi arvamust, ent me oleme liiga kõrgid, et jätta välja midagi isiklikult olulist. Ideede küllus põhjustab nende lahknevust. Kas meid määratleb meie välimine või sisemine struktuur? Mis on meis (hetkeseisuga) kaheksas miljardis samasugust, aga kõigest teistest eristuvat?

Väidetakse, et töö tegi ahvist inimese, kuid mida iganes see ka ei tähendaks, laiskus ja väsimus on vahest isegi kõige inimlikumad omadused, millele mina, õpilane, äsja vabastatud suvevaheajast, mõelda suudan. Töökse võib nimetada mida tahes, teha seda siis või mitte. Balans töö ja laiskuse vahel on minimaalselt masinlik, väga loomalik ja väga inimloomalik. Veelgi täpsem võti seisneb aga konkreetselt teadmises, et me peame – käima koolis, töötama, omama unistusi, minema, tegema, pürgima, pürgima, pürgima. See on mõistuspärase süsteemi olemasolu, mis on mõistuspärane juba vastavalt järgmisele süsteemile, mille omakorda... On loonud inimene. Sihita inimene on haige, sest sihitus pole loogiline ja mõistusvastastus on hirmus.

Loomulikult ei saa ma rääkida kõigi nende miljardite eest, aga vaatlustulemus ütleb, et meile meeldib asjadest aru saada. Me oleme valmis selleks pingutama, mõtlema. Me tahame mõelda, sest kõik peab üksteisega mingit külge pidi kokku klappima tolle sama seaduspärasuse järgi, mida nimetame loogikaks. Klappimine tähendab, et pole tunnet, mida olen hakanud nimetama ajuvaluks. Aeg-ajalt on tore, saab mõtiskleda (inimestele meeldib mõelda!), kuid lõpuks peab kõik leidma lahenduse. Alati ei saa olla dominantseptakord. Ning nii me mõtleme. Asjadest, asjade peale, asju välja, asjade üle, niisama üle ja siis me märkame, sest see on probleem. Või ei mõtle piisavalt ja siis me märkame ka, sest see on samuti probleem. Piisavuse all mõtlen tegelikult „piisavalt süsteemijärgselt õigest asjadest”, sest ma ei ole kohanud inimest, kes ei mõtle üldiselt piisavalt. Teades, kui jõhkralt sorteerimata toored mõtted peas koguneda võivad, oletan, et oleme valmis end ennem segaseks mõtlema, kui mõtlema liiga vähe.

Mõistus on inimeste ainulaadne kingitus, hädavajalik inimkoostisosana, mida saab kasutada nii enda heaks kui vastu. Meile on antud unelmine, loomine, planeerimine, mustrite nägemine ning sellega kaasneb soov loogika ja lahenduste vastu. Neid hakkame vahel isegi tahtmatult looma ka siis, kui neid tegelikult ei ole. Arvame, et universum on pusle, kuid unustame, et pusle on kõigest mäng. Ja unustame, et pooled tüki on tolmukotis, sest toas tehti suurpuhastus.

DiscoverEU – avasta Euroopat, tasuta!

Kadri Käpa

DiscoverEU on Euroopa Solidaarsuskorpuse projekt, mõeldud 18-aastastele noortele, kes soovivad roheliselt (rongide, bussidega) reisida Euroopa Liidu riikides. Iga valitu saab endale 7 päeva kehtiva Interrail'i rongipassi, mis kehtib kõigis EL riikides. Kokku võib reis kesta kuni 30 päeva. Kandidateerida saab kas noor ise või mõni asutus, kellel on võimalik kaasata projekti 18-aastasteid noori. Järgmine kandidaerimisvoor on sügisel (täpsem info https://youth.europa.eu/discovereu_et).

Sel suvel andis Eesti ANK võimaluse kaheksal noorel minna kaheks erinevas grupis DiscoverEUst osa saama.

Sellisest vahvast võimalusest õnnestus ka minul osa saada. Kevade lõpus sain esimest korda veebis kokku oma reisikaaslastega, kellega hakkasime usinalt mõtlema, kuhu siis minna tahame. Kui plaan sai paika, uurisime täpsemalt, mis kohti soovime külastada ning juuli lõpus pakisimegi asjad ja – bussile!

Kuna rongidega Eestist Poolani saada on veidi keeruline, otsustasime Varssavi minna bussiga. Kokku sõitsime 17 h, kuid sööki jagus ja elevus andis energiat istumiseks. Varssavis saime kokku ka saatjatega, kes olid alles eelmise grupi Eestisse tagasi saatnud. Võisime veidi aega Varssavis ringi vaadata ja ostelda ning siis suundusime üheskoos rongile. Prahasse jõudsime hilisõhtul

ning lahkusime varahommikul. Kuigi seal me eriti kaua polnud, oli väga mõnus vahepeal jälle voodis magada.

Järgnev päev oli üks huvitavaid terve reisi jooksul. Kõigepealt hilines rong Prahasse 90 minutit, mis Lõuna-Euroopa puhul on juba eeldatav. Kui lõpuks rongile saime, hakkasime otsima võimalikke varuvariante, kui me ei jõua järgnevale rongile. Tegime oma plaani 4 korda ümber, kuna rongi hilinemine oli lõpuks 3 h. Viinis istusime ümber teisele rongile, millega sõitsime Slovения pealinna Ljubljanasse. Kell oli saamas 23, kui me linna jõudsime ja McDonald'sisse läksime sooja sööki sööma. Kuna buss Triestesse, kuhu tahtsime sel öösel jõuda, lahkus veidi kell 1 läbi, oli meil aega ka linnas ringi vaadata. Kui lõpuks õige bussi peale saime ja Triestesse jõudsime, oli kell peaaegu 3. Lonkisime väsinult oma ööbimiskoha juurde, kuid seal sattusime järgmise õnnetuse otsa. Karp, kus pidid meid ootama korteri võtmek, oli tühi. Üritasime omanikku kätte saada, kuid sellisel kellaajal see ei õnnestunud. Kuna polnud midagi teha, lajatasime end kõik koridori põrandale ning magasime üllatavalt hästi need mõned tunnid, kuni omanik tagasi helistas. Sel päeval läks kõik nii niu, et see oli lõpuks juba suht naljakas.

Kui saime lõpuks korteris end välja puhatud, läksime linna avastama. Aga jõudsime kõik ikkagi randa, kus mitu tundi mõnulesime. Kui rannast küll sai, läksime tagasi korterisse jahtuma (ikkagi korralikult kuum oli). Õhtul läksime välja pitsat sööma ning peale seda veel ringi jalutama. Trieste arhitektuur oli miskit, mida oleks võinudki jääda imetlema. Järgmisel hommikul läksime uuesti bussile, mis suundus Horvaatiasse Rijeka linnakesse. Kuna pidevast

sõitmisest oli juba veidi siiber saanud, otsustasime ühiseselt seal olla veidi pikemalt. Kokku olime seal 4 päeva, millest enamuse ajast veetsime rannas. Teised nautisid päikest, mina olin suurema osa ajast vee all kaladega ujumas. Kuid rand polnud ainus, mida külastasime. Käisime ka kahes muuseumis, mahajäetud hoone juures ning linnas ringi. Kuna Rijeka on poolenisti mäe peal, saime päevasel treppidest üles alla käia. Võin kindlalt väita, et Rijeka oli mu lemmik kõigest linnadest, kus käisime.

Kuid tuli aeg, kus pidime hakkama tagasi minema. Vahele jäi veel üks peatuspaik enne Varssavit – Viini. Kui olime une täis maganud, jagunes meie grupp pooleks: üks pool jäi veel Viini avastama, teine osa läks varem Varssavi, et seal veel šoppama käia. Mina olin üks neist, kes jäi kauemaks Viini ja olen siiani õnnelik, et nii otsustasin. Nagu Triestegi, on ka Viin võrratult uhke linn oma arhitektuuri poolest, mitte nii uhke hindade poolest. Seiklesime mitu tundi Viinis ringi ning läksime alles pärastlõunal rongile. Varssavi jõudsime keskööl. Saime veel ainsast lahti olevast poest end toiduga varustada ning läksime kiiresti hostelisse magama. Järgmisel hommikul läks kell 5 buss tagasi Eestisse.

Reisist panin kokku ka lühikese video, mida on võimalik vaadata siit :

Rahvusvaheline noortevahetus

Geter Ehrenpreis

24.-29. juulil 2023 toimus esimene Keila noortekeskuse poolt korraldatud rahvusvaheline noortevahetus Eestis. Noortevahetusel osales 25 noort vanuses 15-17 aastat ja 5 noorsootöötajat kolmest riigist – Eestist, Saksamaalt ja Taanist.

Noortevahetuse teemaks oli noorte tervis, nii vaimne kui füüsiline. Tegevuste käigus said noored omavahel tutvaks, õppisid üksteise keeli ja harjutasid veidralt häälduvaid sõnu, said teadmisi erinevate riikide ja eluolu kohta, arutlesid tervise teemadel ning veetsid lõbusalt aega. Nädala jooksul viidi läbi erinevaid mängu, arutleti tervise teemadel maailmakohviku meetodit kasutades, tutvuti Eesti loodusega rabamatkal, tutvustati nii esitluste kui mängude kaudu üksteisele oma koduriike ja kombeid, tutvuti Tallinna va-

nalinna ja ajaloo, Keila ja Keila noortekeskusega ning peeti maha üks eestlastele kohale grilli- ja saunaõhtu. Enamusele osalejatele oli selline rahvusvaheline kogemus esmakordne ning peaaegu kõik külalised olid esimest korda Eestis. Saksamaalt oli meie partneriks noortekeskus Barsbüttelist, Keila sõpruslinnast; Taani partneriga tutvusime eelmise aasta õppevisiidi käigus.

Rahvusvaheline noortevahetus on eri Euroopa riikide noorte omavaheline kohtumine, mille raames noored käsitlevad

enda jaoks olulisi teemasid. Noortevahetus on eelkõige suunatud noorte enesearengu toetamisele teistmoodi mitteamalase õppe kaudu, kultuuridevahelisele õppimisele, sotsiaalselt oluliste teemade käsitlemisele ja väärtustetugevdamisele (tolerantsus, sõprus,

hoolivus, demokraatia jm). Projekti toetasid Erasmus+ ja Euroopa Solidaarsuskorpuse agentuur Erasmus+ programmist.

Erasmus+

Pildid: Geter Ehrenpreis

Erasmusega Hispaania väikekülla festivali korraldama

Kareen Kink

Kandideerides ei olnud mul mingeid ootusi, sest olin ka kahelvarasemal korral proovinud, kuid tulutult. Minu üllatus kujunes tänu sellele veelgi suuremaks, kui sain kirja, et olen minemas kevadel Erasmus+ programmiga Hispaaniasse. Minu suureks rõõmuks liitus projektiga ka minu hea sõbranna Helena. Olime koos evelil, ootamas,

mida see kogemus meile toob.

Olukord oli põnev, kuid ka hirmutav. Kuni kohale jõudmiseni ei teadnud ma täpselt, mida me seal tegema hakkame. Teadsin vaid, et osalejaid on kuuest Euroopa riigist, me hakkame elama väikeses külakeses ja korraldame seal festivali.

Reis Hispaaniasse oli väsitav, pidime minema kahe lennu-

ki ja rongiga, samuti sõitma autoga. Peale füüsilise kurnatuse mõlkus meelele ka teadmatuse, mis hakkab saama. Meie kohale jõudes olid kõik teised juba enda tutvustamisega alustanud. Kui autost väljusime, vaatasid kõik, pea 30 noort, meid, kahte kurnatud reisilist uurvate pilkudega. Olukord oli ebamugavust tekitav. Esialgne kohmetus möödus siiski kiiresti, kuna kõik olid väga rõõmsameelsed ja avatud. Polnud

vali korraldamise kibe töö, meil oli aega 5 päeva, et korraldada meelde jääv üritus. Eesmärgiks oli tuua tagasi Hispaania küladesse elu, mis hakkab seal aina enam hääbuma. Kord õitsvatel küladest on saamas kummituslikult vaikesed ja varemeis kohakesed.

Kõik inimesed kuulusid kahte gruppi, üks tegeles korraldusliku poolega ja teine meelelahutusega festivalil.

gi polnud puudust naerust.

Festivali päeval oli meie maja täis sagimist, usun, et kõikide sees pesitses ka väikene hirm. Kas inimesed leiavad tee meieni? Võtavad nad meid soojalt vastu? Kõik hirmud olid asjatud, festivalile tuli palju rahvast. Külalastajad said osa võtta töötubadest, näha etendust, nautida elavat muusikat, tantsida, maalida seinamaali ja süüa imemaitsvat toitu.

Festivali lõppedes saime kuhjaga positiivset tagasisidet. Kuulsime, et lapsed kohalikust koolist tahtsid juba kaks tundi varem külaplatsile tulla, kuna elevus toimuva ees oli nii suur. Samuti olid tänuhinnad täiskasvanud, kes palusid, et tuleksime järgmisel aastal tagasi. Oli väga südantsoojendav näha, et saimegi päriselt teha ära midagi selle armsa väikekülla jaoks.

Viimasel päeval oli majas, mis saanud meie kodus, raske õhkkond. Kümne päe-

va eest võhivõõrad inimesed olid justkui sinu pere. Naerulaginast ja elavast jutuvadast oli saanud vaikus. Rõõmsad naerul näod olid muutunud tõsiseks. Mäletan siiani, kuidas Marita, projekti korraldaja, ütles minule ja Helenale kohe esimesel päeval: „Kümme päeva tundub lühike aeg, ent selle ajaga muutuvad need inimesed teie pereks.“ Sellel hetkel ei uskunud ma teda, nüüd, vaadates tagasi, oli tal igati õigus.

Kõik need noored muutusid mulle väga kalliks, sealt lahkumine ja inimestega hüvasti jätmise oli üks raskemaid asju. Kõik nutsid, keegi ei tahtnud lasta lahti viimasest kallistusest, keegi ei soovinud öelda lõplikult head aega. Hoolimata sellest oli see üks lahedamaid kogemusi minu elus. Sain palju uusi oskusi ja kohtusin imeliste inimestega, kellest osa on nüüdseks suur osa minu elust. See kogemus oli alles suurte seikluste algus!

Pildid: Erakogu

“Elu lahedaimad kogemused juhtuvad kõige ootamatumalt, kui sa neid kõige vähem ootad.”

sugugi raske leida inimestega jututeemat, sest olime kõik koos selles veidras olukorras.

Esimesed kaks päeva läksid vaikselt, kohanesime, mängisime mängu, rääkisime juttu. Sellest edasi hakkas festi-

Minu gruppideks kujunesid logistika ja töötoad. Kiire töö kõrvalt jäi meil alati aega ka lõbutsemiseks. Õhtuti olime kõik koos, tantsisime, laulsime, jalutasime ringi ja puhusime niisama juttu. Meil oli alati ääretult lõbus, kuna-

Lisete Talvar

Meenutusi 2023. aasta noorte tantsupeost „Sillad“

Nüüd, kui sügis on peaaegu mõlema jalaga uksest sisse hiilinud, on ideaalne hetk meenutada üht erakordset suvist elamust, mis puged paljude eestlaste südameisse (k.a minu). 30. juunist kuni 2. juulini toimus noorte tantsupidu „Sillad“, milles sain suure au ja uhkusega kaasa teha.

Mäletan esimest päeva, kui Keila Kooli üheksat klassi bussidesse kantseldati ja üksteise kõrvale istuma pandi.

See oli selline päikesekullane *deja-vu* sellest samast hetkest täpselt kuus aastat tagasi, 2014. aastal, minnes

peole „Püha on maa“, kui mul polnud õrna aimugi, mis mind bussist väljudes ootab. Seekord ma juba teadsin.

Bussist väljudes rabas mind esimesena petlikult seniidis oleva päikese armutu kuumus, mis viis mõtled murekohta, et me pole veel isegi tantsima jõudnud hakata. Sada erinevat aspekti panid mind algselt kahetsema otsust tantsupeole tulla, kuid ma olen siiski tähtkujult kaksik, keda iseloomustab parasiitne ambivalentsus ning kohene paanika, kui mingigi asi on korrast ära, siis juba mõne hetke pärast, kui rühmaga kuumale staadionile jõudsimel ning rühmajuhtide lõbusal juhtimisel tantsima hakkasime, tärkas minus sära, mis pesitses ka kuue aasta taguse tüdrukutirtsu sees, kui ta sai koos oma parimate sõpradega jalga kepsutada, ja ma sain aru, miks ma hommikul tantsukingad kotti pistsin.

Esimesel kahel päeval harjutasime meie vanuserühma repertuaaris olevaid tantsu „Kust laulud saadud“ ja „Rõõmutsõõri“ harjutusväljakul. Kolmandal päeval saime minna peaväljakule, et jalgadesse saada nii sisse- kui ka väljaminek ja

mõista paremini tervikpilti ning nokitseda selle ideaalsel õnnestumisel.

Kuid esimesel päeval kogitud kuumus ei lahkunud ning oli meiega igas proovis. Nii mõnelegi tantsijale sai päike suurimaks vaenlaseks, keda ei suudetud alistada, mistõttu kiirabi ja kanderäämid olid kahjuks igapäevana nähtus. Vältimatu leitsaku tõttu jäeti suisa mitu proovi ära. Nii et harjutamine just kõige ladusamalt ei möödunud, kuid peo loomine ei peagi olema kerge! Lisaks tantsimisele sain tutvuda paljude uute inimestega, muretseda sellepärast, kuidas hiljem T-särgi päevitusest lah- ti saada, süüa salaja kotis supiks sulanud šokolaadi, mida tegelikult ei tohtinud kaasa võtta, jäädvustada hiljem pisaraid nõudvaid hetki oma parimate sõpradega, kellega saan teha sellist asja, nagu seda on tantsida Eesti noorte tantsupeol viimast korda.

Proovid ei läinud küll lihtsalt, kuid möödusid väga kiiresti ja märkamatult oli kätte jõudnud 30. juuni – peaproov-etendus. Hoolimata sellest, et päike paitamise asemel meie peanuppe põletas ning lisaks kroonilisele

närveerimisele õnnestus ka lavahirmul nahka pugeda, möödus esinemine ladusalt, lausa valatult ehk isegi liiga kiiresti. Kui ühistantsuks staadionile saabusime ning rahvas tribüünidel seisis ja eestlase kombel väikest viisi kaasa elas, tabasin end taas ära tundmast seda tunnet, mida olen juba varem kogunud, midagi, mida saab nimeta-

da õnneks ja tänulikkuseks, ning see oli minus kuni 2. juulini (ja on veel praegugi).

Ma olen tõesti ääretult tänu- lik, et sain kogeda midagi erakordset juba teist korda oma elus. Tantsida Eesti rahvale ja edasi kanda oma esivanemate pärandit – mis saaks olla sellest parem viis, et öelda aitäh!

Ootame uusi liikmeid!

Kui sulle meeldib kirjutada, intervjuusid läbi viia ja tunned huvi erinevate teemade vastu, siis see kutse on just sulle!

Saada lühike enesetutvustus keila.noorteleht@gmail.com

Adios verano! Meenutusi Hispaaniast

Liisa-Lotte Hein

Sel suvel pagesin vihmasest Eestist taas Vahemere äärde – minu unistuste sihtkohta Hispaaniasse ja Suurbritannia Gibraltari. Peaaegu 5 tundi pärast õhikutõusu Tallinnast maandus Málaga, Hispaania suuruselt kuuekümnes linnas. Lennukist välja astudes tervitasid reisijaid Andaluusia kuumus ja mäed. Minu kodus päikeserannikul sai Málaga külje all asuv Torremolinos, piirkonna populaarseim kuurort. Järgnevalt toon välja kohad, mis ringreisi jooksul eredalt meelde jäid.

Hispaania üks vanemaid linnu Ronda on tuntud oma kaljuäärse asukoha poolest. 739 meetri kõrgusel paikneva väikelinna vaade mägedele ja jõekanjoni ilustab pea iga Andaluusia postkaarti. Lisaks kaunile loodusele ja arhitektuurile on Ronda kaasaegse härjavõitluse sünnilinn. Teine *pueblo blanco* (valgeks värvitud majadega asula) Mijas asub mäenõlval, kust avaneb lummas vaade merele. Selle külaga meenub mul eeskätt küll tu-

gev sõnnikuhais, sest seal tekitab burro- ehk eeslitakso.

UNESCO maailmapärandi nimekirja ja kantud Alhambra kindlus ja Generalife aiad. Tegemist on olulise ajaloolise vaatamisväärsusega, mida külastab aastas ligi 3 miljonit inimest. Nasriidide dünastia ehitis, mis on üks kuulsamaid Islami arhitektuuri näidiseid, on ehitatud mäe otsa, millelt avaneb vaade Granada linnale. Alhambra paleest ülesmäge jäävad lopsakad Generalife

Pildid: Erakogu

aiad. Mind hämmastas, et lossi pääsemiseks pidi läbima kordades põhjalikuma kontrolli kui riigipiiri ületades. Sissepääsenuna mõistsin, et Alhambra kui peenekoolilise arhitektuuri tippsaavutus ei ole ülepaistatud.

Suurbritanniale kuuluval Gibraltari segunevad Inglismaa ja Hispaania kultuur. Vahemere kuumuse käes võib süüa küll Hispaania riisirooga paela, kuid tänavatel on traditsioonilised punased telefoniputkad ja käibel on Gibraltari nael. Kohalikud räägivad nii briti inglise kui ka hispaania keelt, tihti segamini. Põhiliseks turismiattraksiooniks on Gibraltari kalju, millelt avaneb vaade Aafrika mandrile. Kaljul elavad ainsad metsikud ahvid Euroopas, kelle eest turistid alati hoiatatakse. Juttudest jäi mulje, nagu tahaksid makaagid kõigile selga ronida ja neilt isiklike asju varastada. Tegelikult ei lasknud ahvid ennast melust häirida ja olid hea foto nimel nõus turistidele käpa õlale panema.

Keila Õpilasmalev

Grete-Liis Valk ja Mia-Mirell Linkholm

Malev annab võimaluse saada uusi töökogemusi ning on hea viis oma ettevõtlikkuse arendamiseks ja läheda suvekogemuse saamiseks. Noored saavad infot ning kogemusi töömaailma kohta, läbides tööohutuse koolituse ning koostades oma CV-d. Malevas on tähtis osa ka suhtlemisel, sest noored puutuvad kokku erinevate inimestega, saades uusi sõpru ja tutvusi. Kuna töölisi on palju, tuleb arvestada ka teistega, seega saab harjutada ka oma meeskonnatöö oskusi. Malevlastele on loomulikult oluline ka tööst saadav tasu, mis on veidi rohkem kui 2023. aasta Eesti miinimum tunnipalk. Malev pakub palju mitmekülgsed töövõimalusi, seega saavad noored aimu, milline töö just neile tulevikus sobida võiks.

Keila õpilasmalevas oli sel aastal 10 erinevat töökohta. Need jagunesid järgmiselt: foorumteatrirühm, projektirühm, meediarühm, muuseum, sotsiaalkeskus, raamatukogu, algkool, lasteaiad ja kaks heakorrarühma. Foorumteatris õppisid malevlased üksteist tundma läbi suhtlusemängude ning maleva lõpuks valmis neil foorumteatri etendus. Projektirühm kirjutas projekte, korraldasid töötube ja maleva lõpupidu. Meediarühma ülesanne oli jäädvustada erinevaid hetki malevast, teha postitusi sotsiaalmeediasse ning valmis saada video 2023. aasta

malevast. Muuseumis tegelesid noored meisterdamise ja muuseumi korrashoidmisega ning sotsiaalkeskuse noored kaunistasid toole ja abistasid teiste väikeste töödega. Algkooli raamatukogus sorteerisid malevlased õppevahendeid algklassidele. Harju Maakonnaraamatukogus oli noorte tööks raamatute korastamine ja ettevalmistamine. Heakorrarühm oli jaotatud kaheks: esimene grupp töötas terviseradadel, teine kirikuaias, Harjumaa Muuseumi ja Keila Noortekeskuse ümbruses. Heakorrarühma ülesanne oli hoida Keila ümbrust korras, aidates koristamise, rohimise ja muude õuetöödega. Lasteaias töötavad noored olid jagatud kolmeks: Miki lasteaias, Vikerkaare lasteaias ja Sipsiku majja. Lasteaedades oli noorte ülesanneteks lastega mängimine, jalutamine, siseruumide koristamine ja rohimine.

Peale 4-tunnist tööpäeva oli malevlastel lõunapaus ning

seejärel algasid ühised õhtused tegevused. Ühiste tegevuste käigus õpiti üksteist paremini tundma ning veedeti koos torealt aega peale rasket tööpäeva. Malevlastel oli palju aega üksteisega suhtlemiseks, sest palju õhtusi tegevusi nõudsid meeskonnas töötamist. Õhtuteks tegevusteks olid näiteks ettevõtlusküla rollimäng, kus õpiti ettevõtlust ja sellega kaasnevat, linnavalitsuse külastus, omapäraste t-särkide valmistamine, teadusega tutvumine erinevaid katseid tehes. Kahe nädala jooksul toimus ka palju meeskonnamänge. Maleva lõpus oli foorumteatri etendus ning viimasel õhtul maleva lõpupidu.

Malev on paljudele kindlasti üks suve tippündmused. See on suurepärane võimalus uute inimestega tutvumiseks ja esimese töökogemuse saamiseks. Kuigi paljudele on kõige suurem põhjus, miks malevasse tulla, on see, et nad saavad malevast kaasa palju uusi sõpru, teadmisi, kogemusi ja rohkelt seiklusi.

Vaata ka videot:

HOROSKOOP

Veedad päevas kaheksa tundi telefonis, sest sa ei suuda lõpetada suvel tehtud piltide ja videote vaatamist. Samal ajal, kui teised kindaid ja sülle kapist välja otsivad, viskad sina need tulle ja laamad selle kõrvale, et end suvisele rannaliivale kujutleda.

D Sa oled seda aega nii kaua oodanud. Vihm, villased sokid, tee, värvilised lehed tänavatel, kool, vanade õpikute lõhn, uued pastakad, hämarus, kummikud. Oled juba vihmaraju haaramas, kui saad sõnumi, et oled võitnud pileti Brasiiliasse, kus on hetkel 50 kraadi. Pole lugu, tuleb veel sügiseid.

P Keegi koputab tulihingeliselt uksele. Üllatus-üllatus: see on vana hea sõber Ärevus! Kutsud ta sõbralikult tuppa kohvile, aga hakkad üle mõtlema – äkki soovib ta teed, vett, piima, viina, veini (õhtusöögi kõrvale ju võib), äkki tahab ta süüa ka, aga mida, külmkapis pole ju midagi! Sa aina mõtled, mõtled ja mõtled samal ajal, kui Ärevus su majas rahulikult uut häiret planeerib.

T Hakkad sõltlase kombel kuduma. Sa pole kunagi vardaid kätte võtnud, kuid kõige jaoks on esimene kord. Uskumatu, aga sa oled sündinud (vanaema/) kuduja! Kood sokke, tekke, sülle, kindaid, padjapüüre, kampsuneid, pükse, põlvikuid, tassialuseid. Pole asja, mida sa ei suudaks teha, peale muidugi normaalse unegraafiku järgimise.

PS! Ära horoskoopi liiga tõsiselt võta, Lisetel on vihmasadude vahel liialt vähe aega tähti lugeda.

N Sind ootab ees täiesti probleemitu eluperiood! Kui teised vinguvad ja nutavad, siis sina rõõmustad ja naerad. Su ellu ilmub salapärase armastus, kes on sinu jaoks alati olemas, toetab, ülistab, kaitseb ja armastab sind nii, nagu keegi teine eal pole suutnud. Soovid teada, kes see on? Olgu, ma ütlen sulle, sest me ikkagi räägime ju S I N U S T!

B Soovid endale meeleheitlikult kassi, aga kardad inimestega rääkimist, seega käid pidevalt erinevate külade vahelt hulkuvaid kasse otsimas. Märkad päris mitut head kandidaati, kuid kõikidel on kaelarihmad küljes. Otsustad oma südamevalust raamatu kirjutada ja vaatad internetist kassipilte edasi.

L See sügis on sinu jaoks ideaalne hetk end viimaks avastada. Nimelt soovivad tähed sul astuda tagasi praeguselt ametikohalt, kolida mujale, hakata tegelema uue hobiga ja lõpetada ebatervislikud suhted kõikide kaaslastega. Võib tunduda hirmus, kuid see on seda väärt!

F Sa oled juba kaua soovinud oma ellu muutust, kuid pole selle jaoks midagi teinud. Siiski ei näe sa endas probleemi ning süüdistad maailma, et elu on selline, nagu see on. Sügaval sisimas tead, et kardad muutusi, kuid sel sügisel oled sa teistsugune, parem, võimsam, mistõttu paned sa oma õpikutele pruuni liivapaber asemel värvilised paberid!

H Veedad liiga suure osa oma ajast internetis õhtul poole seitsme paiku, veiniklaas käes, lugemisprillid ninalt alla vajunult ees, juuksed kammimata, emanalju lugedes. Sa ei näe sellises käitumises mitte mingit probleemi, kuid su lähedaste meeleheitlikud appikarjed pidevalt eelnevalt kirjeldatud pilti nähes panevad sind järele mõtlema. Kuid ei, sa ei tee midagi valesti.

R Heidad ühel saatuslikul septembri lõunal voodisse pikali ja tunned, et elus ei ole midagi paremat kui see tunne täpselt enne uinumist. Just selle päeva hommikul laulsid köögis laulusõnu „Tee, mis sa tahad. Ükskõik, mida tahad.“ Sa jätd kogu maailma sinnapaika ja otsustad hakata professionaalseks magajaks.

X Kui miski suudab sind nii närvi ajada, et sa oled nõus „Aktuaalse kaamera“ pooleli jätma, siis see on mööda küla tiirutav mootorratas. Sa ei suuda ära oodata talve, mil poleks võimalik nende põrsevate monstrumitega enam sõita. Tähed ei soovita sulle muud kui kõrvatroppe või isegi, veel parem – viharavi!

J Sina, sa mitme iseloomuga kalake, ära mitte mõtlegi hakata uut isiksust genereerima! Sul on neid piisavalt palju. Sel sügisel pannakse sind palju proovile, nii et mine parem parki lehtede vahele jalutama ning avasta endas see, kes sa päriselt oled (palun, su lähedased ei suuda enam sinu kameeleoni sarnaste isiksuste muutustega toime tulla!).